

И тъй, за да се справяте лесно съ мъчнотиитъ си, не преставайте да учите, да придобивате знания. Не подценявайте силитъ на своя противникъ. Тръгнете ли на пътъ, вземете всичко, което ви е нуждно. Каквото мъчнотии и да сръщате, не се обезсърдчавайте. Съмнението, безвърието, обезсърдчаването съ качествата на лошитъ хора, на съществата, които живеятъ въ тъмнина. Обаче, като по-умни отъ синоветъ на свѣтлината, тътурятъ отрицателнитъ качества на гърбоветъ на добритъ хора и ги заставятъ да носятъ чуждъ товаръ. Искатъ, не искатъ, добритъ хора носятъ чуждия товаръ и си казватъ: Нѣма какво да правимъ, ще носимъ, животътъ е такъвъ. Отрицателнитъ качества не принадлежатъ на добритъ и на разумнитъ хора. Тъ съ присадки, отъ които трѣбва да се освободятъ.

Следователно, щомъ се натъкнете на една чужда присадка, счупете я и я хвърлете далечъ отъ себе си. Човѣкъ е роденъ за доброто, а не за злото; човѣкъ е роденъ за любовъта, а не за омразата. Злото, омразата, безвърието съ дошли отпосле, като примѣси въ живота. Като е дошълъ на земята, човѣкъ трѣбва да бѫде въ съгласие съ Първия Принципъ на живота — съ Любовъта, къмъ която се стремятъ и добритъ, и лошитъ хора. Любовъта е вѫтрешна необходимост за всички живи същества. Ето защо, и разбойниците, които крадятъ и убиватъ, се обичатъ взаимно. Тъ знаятъ, че безъ любовъ нѣма животъ. Загубята ли любовъта си,